

Istennel a felhők fölött

Gyalogos Ács kerÁcskpÁros tÁratÁjbor helyszÁ-ne volt az ausztriai Mariapfarr, 2010. jÁlius 25. Ács augusztus 1. kÁzÁtt. A tÁjort a Magyar UniÁ EgÁcszsÁgÁgyi SzolgÁlatok OsztÁlya (ESZO) szervezte, 41 rÁsztvevÁvel. A legfiatalabb tÁrÁzÁ 5 Áves, a legidÁsebb 69 Áves volt. A gyalogos szekciÁ 8 napon Át mintegy 60 km-t tÁrÁzott, ekÁzben a kitartÁbbak 1800 m - szintben emelkedÁ - terepen haladhattak, ebbÁl legalÁbb 5 ÁrÁt szakadÁs esÁben magashegyi, 2000 m feletti utakon, lÁlegzetelÁllÁ-tÁ tÁjokon.

A 4-8 fÁs vÁltozÁ lÁtszÁmÁ kerÁcskpÁros rÁszleg egyes tagjai egyenkÁnt - jelentÁs szintkÁ lÁnybsÁggal - 100-400 km-es teljesÁtmÁnyt tudnak maguk mÁgÁtt, Fenyvesi Tibor szakmai vezetÁcsÁvel.

A tÁjor az egÁcszsÁges ÁletmÁd gyakorlati bemutatÁsÁt Ács megtapasztalÁsÁt jelentette: naponkÁnti mozgÁs (8-20 km kÁzÁtt), alpesi friss levegÁ, napfÁny (idÁnkÁnt esÁ is), friss forrÁsvÁ-z, garantÁlt mÁlyalvÁsos pihenÁcs, vÁltozatos Ács bÁcsÁges vegetÁriÁnus Átrend, kÁzÁssÁgi ÁlmÁny, valamint minden este Ács reggel lelki tÁra.

A reggeli ÁjhÁ-tat hÁrom csoportban zajlott GyÁrus IstvÁn, GyÁrus IstvÁnnÁc lelkipÁsztorok Ács CzakÁ LÁszlÁ, tÁrafelelÁs vezetÁcsÁben. TÁmÁk: A Biblia hegymÁszÁ; PÁldakÁpek; MeghÁkkentÁ tÁrtÁnetek. EstÁnkÁnt dr. Ász-Farkas ErnÁ, az ESZO vezetÁje, Eszter kÁnyvÁbÁl tartott elÁdÁs-sorozatot, melyben a gyerekek Ács a fiatalok is rÁszt vÁllaltak, megjelenÁ-tve minden este az adott tÁrtÁnetrÁszletet. A tÁjornak - melynek francia, osztrÁk Ács erdÁlyi rÁsztvevÁi is voltak - tÁbb mint a 25%-a most ismerkedett a BibliÁval, a kÁzÁssÁggal Ács az egyhÁz egÁcszsÁgi ÁzenetÁvel.

Á

CzakÁ LÁszlÁ

Á

NáóhÁjny ÁólmÁóny
FecskefarkÁ°
lepke a vÁjros felett

Azt hiszem, egy jÁ³ ideig a szemÁ¼nk előtt lebeg majd annak a
fecskefarkÁ° pillangÁ³nak a kÁópe, amit nap mint nap lájttunk Ausztria
legnapfÁónyesebb vÁjrosa, Mariapfarr felett, Á°tban hazafelÁó, valamely
embert
prÁ³bÁjilÁ³ nap utÁjn. A Berghotel, amelynek oldalÁjn ott dÁ-szlett ez a
csodaszÁóp
festmÁóny, 1 hÁótig adott otthont a magyar - Áós mÁóg ki tudja milyen -
honbÁ³l
Áórközö kirÁjndulni, tÁ°rÁjzni, biciklizni vÁjgyÁ³nak.

A gyerekek
szÁjmÁjra valami Áórthetetlen nyelven beszÁólteik tÁjbbben is, Á-gy valÁ³jÁiban
nemzetkÁjzire sikeredett ez a tÁjbor. Sebaj! Egy-kÁót nyelveken beszÁóló
fordÁ-tÁ³
mindig akadt szolgálatra kÁószén.

Na, de milyen
is egy igazi nyaralÁjs egy tÁ°ratÁjborban? KÁórdzhetnÁók sokan, akik mÁóg nem
jÁjrtak
ilyen helyen. FÁ¼rdóruha, napozÁjs a hegy lejtőjÁón-fÁóllÁ°ton fÁjlfelÁó, tÁ-zig
alvÁjs,
ÁójfÁólekig beszÁólgetÁós... - Neeem, ez nem a HorvÁjt tengerparti nyaralÁjs a
csalÁjddal vagy a barÁjtokkal! Ha Ájssze szeretnÁóm foglalni, valahogy Á-gy
lehetne:
tÁólikabÁjt kesztyűvel, esőkabÁjt vÁ-zÁjllÁ³ bakancsbal, bizsergő lÁjbak a 15.
Áós a 20. kilomÁóter kÁjzÁjtti
szakaszon, mikÁjzben a fecskefarkÁ° mÁóg lÁjtÁ³tÁjvolsÁjgban sincs. (A huszadik
kilomÁóter utÁjn mÁjir nem nagyon Áórzéd a lÁjbad, Á-gy onnantÁ³l kezdve nem
okoz
akkora problÁómÁjt.) TovÁjbbÁj 5 fokban, esőben, bőrig Ájzottan,
tanÁjcsztalanul Ájllva
az Á°tjelző tÁjbla előtt (1800 mÁóteren hegycsÁócsok kÁjzÁjtt), hogy vajon
melyik
vezet el a HÁ¼ttÁóig?!? (HÁ¼tte = Hegyi menedÁókhÁjz, pihenő, kÁjztes cÁólpont
eltÁóvedt Áós mÁóg el nem tÁóvedt vÁjndorok szÁjmÁjra.) No Áós persze nem
feledkezhetÁ¼nk el a csodaszÁóp, csipkÁós csÁócsok lÁjtvÁjnyÁjrá³l, a sok-sok
hegyi
patakrÁ³l Áós a gyÁjnyÁjrrú vÁ-zesÁósekről, a finom Áótelekről, az este 9 Á³rakor
a
jÁ³leső fÁjradsgÁjgtÁ³l csukÁ³dÁ³ szemekről, az Ájfonya Áós erdei mÁjlna
Áótrend-kiegÁószÁ-tókról,
Eszter kirÁjlynÁó tÁjrtÁónetÁóról â€žszÁ-nmúvÁószek" előadÁjsÁjban (Ősz-Farkas
Áóbellet a
főszerepben).

MÁóg annyi
mindent mondhatnÁjnk, amire jÁ³ lesz emlÁókezni, visszanÁózni: a csapat, a

pingpong, a fűjra májszűs, a biciklizűs, a gyerekcipelűs a hegyen, a sok mosoly Űs kacagűs - főleg az utolsű napon, amikor májr meleg Űs szűraz zokniban nűzhettűnk Űs gondolhattunk vissza, hogyan prűbűjlt meg bennűnk a hegy Űs a vűlgy.

Aki szeretnű kprűbűjni magűt, hogy mire kűpes, Űs ha Istent szeretnű egy kicsit kűzelebb Űrezni magűhoz az ima, az Űhű-tatok Űs a terműszet segű-tsűgűvel, az mindenűpp vegyen rűszt egyszer egy ilyen tűratűborban. Mi mind a nűgyen a csalűdbűl nagyon jűl Űreztűk magunkat.

ű

Ambrus Gyűngyi (kecskeműti rűsztvevű)

ű

Tűra Istennel

Tűvedűs azt hinni, hogy lűtezhet tűratűbor, ahonnan az ember nem visz magűval legalűbb egy, akűr aprű, de mindenűppen maradandű Űlműnyt. Itt nem egy amolyan Űze egy a sok kűzűl" Űlműnyre gondolok, hanem olyasmire, ami fontos rűszűvű vűlik annak az Űnnek, aki az Űletűton tovűbbhalad.

Az idűűsok megint nem a megfelelő idűszakra jelezűk a rossz idűt. Kűt nappal a tűbor kezdete elűtt - tudva, hogy a kűvetkezű hűtre szinte vűgig esű vűrhatű - felvűrtetem a lelkemet arra, hogy a hegyek helyett csak a hotel lűpcsűinek megműszűsűjra szűműthatok. A meteorolűgusok terműszetesen Űppen most nem tűvedtek, Űn viszont ebben az esetben is. A nedves idű nem jelenthet akadűlyt az elszűnt tűrűzűknak. Ez volt a tűbor első tanulsűga szűmomra (lűthatűsan nem a profik kűzűt tartozom).

Az eltelt egy hűt alatt szebbnűl szebb helyeket lűttam. A kűpek Űs benyoműsok, amiket magammal hoztam, velem szűletett winchesteremen tűrolva: a tűratűrsak

(h)arca,
kedvesség, bájos kőpü vagy óppen Ájhatatosan majszol³ tehene,
barátságos
lovak, máig barátságosabb, mosolygós vidékiek, csodálatos székben
pompáz³
virágok, Áde zöld rőtek, a szalma illata Ás "égyéb" Állattartáshoz
kapcsolód³,
vidékeken jellemző szagok, a hegyek Ás völgyek vőgeÁrhetetlen sora, az
Áfonya
Ás a pitypanglevél Áze, hűfoltok a hegytetőkön - Ás persze mindez a
keddi nap
elejétől a végéig.

Az utóbbi az a
bizonyos Álmány szíjmomra, amiről az elején Ártam. A tárcál Riedingtal
volt. A
csapat egy rőse - nőhőnyuk talál valamifőle "ézbajsejtem" Ájltal
vezőrelve - a
kőnyelmesebb - bájr korántsem kőnnnyű - Át mellett dőntőttek, ami a
biztonságos
betonon vezetett vőgig a kőt csapat találkozásának széknhelyéig, azaz a
Zaunerhőttéig. A tábbiek - kőztük Án is - elindultak hegynek fől, hogy a
hegygerincen tegyők meg az utat. Áon májr szinte Áreztem a székmban a
"éllilatej"
selymes Ázót, ami a kőrnyőkbeli hűttők specialitása, Ás csak rájm vőrt a
cőlnél.
Szemerőő esőben, nyirkos, tá elejőre emőkeztető időben vőgtünk neki a
mi
Mount Everestőnknek. A legjobban sikerőlt főnykőp sem adhatja vissza azt
a
szőpsőget, amit odafent lőttünk. Kisebb-nagyobb tengerszemek tettők máig
vőltözatosabbáj a táj amőgy is sokszőnő kőpő, tább helyen tehene
legelősztek
bőkősen - máig tőnk sem zavartatva magukat. A hegyek-vőgyek ritmusőit
csak
itt-ott tőrt meg egy-egy szőpen rendben tartott fahőzik³. Bőke Ás
nyugalom
vett kőrő bennőket. Egy Ára combizom erőstő májsőst kővetően
megőreztőnk az
első hegyi keresztesőshez. Máig hőrom Ára a cőlig. Az eső egyre jobban
megmutatta magőit. A kővetőő egyőrső szakaszon a szőllel, esővel,
hideggel
kőzdve a bőkő a csőggedő vőltotta fel bennem. Mire főlőthoz őreztőnk,
máj
teljesen őtőztam, a nem erre az időőrsőra szőint ruhőmbő³ csavarni
lehetett a
vizet, a cipőm minden lőpősnő hatalmasat cuppant. Átfutott az agyamon,
hogy
máig kőt őrsőit ilyen kőrőlmőnyek kőzőtt találjn nem tudok vőgigcsinőlni. A
szerpentin, amin haladtunk egyre csőszősbő vőlt. Lőtv a hegy
lejtőst, a
mőlyšőget, addig nem tapasztalt táriszony lett őrrő rajtam. A
hegycsőcsok
egymőst kővettők, az őt nem akart elfogni. Előmberedett ujjakkal
prőbőltam
lila szőmhoz emelni az ebődre szőint szendvicset. Az Isten Ájltal belőm
őltetett
őletőstőn nem engedte, hogy a kőtsőgbeesős teljesen eluralkodjon
rajtam, de a
lelkem szinte vőgig a "éhatőron" kőzdőtt. Nőgy őrsőval az indulőis utőjn
őjzottan,
piszkosan, főzva, az őt viszontagsőgaitő³ meggyőttőrt vőgre

megpillantottuk a
 cÅ©lt. A testem ugyan erÅ©tlen volt, de a lelkem szÅ©rnyalt. Igazi
 katarzist Å©ltem
 Å©t. Őszinte Å©s mÅ©lyrÅ©l jÅ©vÅ© hÅ©lÅ©t adtam Istennek, hogy megtartott
 minket.

SokfÅ©le gondolat
 cikÅ©zott a fejemben a hegyi megprÅ©bÅ©ltatÅ©s sorÅ©jn, de az Å©t vÅ©gÅ©re minden
 a
 helyÅ©re kerÅ©lt. Az elmÅ©letben mÅ©r nagyon jÅ©l megtanult elvet, most a
 gyakorlatban is elsajÅ©tÅ©tottam: nem szÅ©mÅ©t milyen nehÅ©z az Å©t, amin
 mÅ©sz, Isten
 a tÅ©rsaidon keresztÅ©l is tÅ©maszt nyÅ©jt a szÅ©modra. EgyedÅ©l talÅ©jn nem
 lettem
 volna kÅ©pes befejezni, mert a bÅ©torÅ©tÅ©s szavak, Å©vÅ©s tekintetek, segÅ©tÅ©
 kezek
 olyan segÅ©tsÅ©get jelentettek szÅ©jmomra, ami erÅ©t adott a kÅ©vetkező
 lÅ©pÅ©shez.

TÅ©rtÅ©nt mÅ©g
 valami Å©rdekes azon a napon. MÅ©g a tÅ©ra "Å©z bÅ©kÅ©s" szakaszÅ©jn beszÅ©lgetÅ©sbe
 elegyedtem az egyik kedves tÅ©rsammal. MÅ©r nagyon rÅ©gen
 foglalkoztatott egy
 kÅ©rdÅ©s, Å©s azzal kapcsolatban vÅ©rtam vÅ©laszra, mindhiÅ©ba. Akkor, amikor
 egyÅ©ltalÅ©jn nem szÅ©mÅ©t rÅ©j, azalatt a beszÅ©lgetÅ©s alatt, azon az
 Å©ton, megkaptam
 a vÅ©laszt. Gondolkodtam rajta, vajon miÅ©rt pont akkor Å©s ott Å©rkezett
 meg a
 felelet. TalÅ©jn azÅ©rt, mert Isten nem csak az irÅ©nyit mutatta meg
 szÅ©jmomra, hanem
 az utat is. Azt, hogy bÅ©r a nehezebb, kevÅ©sbÅ© kedvelt Å©s jÅ©rt utat
 vÅ©lasztom
 majd, Å©s sokÅ©ig csak az elÅ©m tornyosulÅ©s nehÅ©zsÅ©geket lÅ©thatom, a cÅ©l mÅ©g
 tÅ©vol
 lesz, mÅ©gsem egyedÅ©l kell vÅ©gigmennem. Kapok bÅ©torÅ©tÅ©s szavakat, lÅ©thatok
 Å©vÅ©s
 tekinteteket, Å©s felÅ©m nyÅ©jtanak segÅ©tÅ© kezeket. Isten sosem hagy
 egyedÅ©l.

MÅ©g ha a
 szavak nem is tÅ©krÅ©zik igazÅ©jn azt, amin nÅ©hÅ©nyan Å©tmentÅ©nk ezen az Å©ton,
 a
 legtÅ©bbben biztosan eljutottak mÅ©r a csÅ©ggedÅ©s, kilÅ©tÅ©stalansÅ©ig hasonlÅ©
 szintjÅ©re, mint mi ott fent, a hegyen. NyÅ©jtsen szÅ©mukra bÅ©torÅ©tÅ©st a mi
 tapasztalatunk!"

Å©

Dr. Pintye Alexandra (budapesti vendÅ©g)

Â

További k pek  s élmények a
www.turatabor.hu
oldalon.